

לא להחמיץ.

(15) ילקוט שמעוני רות - פרק ב - רמז תרד

אמר רבי יצחק בא הכתוב לומר כשאדם עושה מצוה יעשה בלב שלם, אילו היה יודע ראובן שהכתוב מכתוב עליו וישמע ראובן ויצילהו מידם בכתפו היה מטעינו ומוליכו אצל אביו, אילו היה יודע אהרן שהכתוב מכתובו וראך ושמח בלבו בתופים ובמחולות היה יוצא, אילו היה יודע בועז שהכתוב מכתובו ויצבט לה קלי עגלים פטומות היה מאכילה

(1) ספר שמואל א פרק יז

ויאמר שאול אל דוד לא תוכל לקחת אל הפלשתי הנה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו: (לד) ויאמר דוד אל שאול רעה הנה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שיה מהעדר: (לה) ויצאתי אחריו והפתיו והצלתני מפיו ויקם עלי והתקטתי בנקנני והפתיו והמיתיו: (לו) גם את הארי גם הדוב הקה עבדך והנה הפלשתי הערל הנה פאחד מהם פי חרף מערכת אלהים חיים:

(5) ילקוט שמעוני שמואל א - פרק יז - רמז קכז

ם את הארי גם הדוב הכה עבדך. זה אחד מארבעה צדיקים שנתן להם רמז שנים חשו ושנים לא חשו. משה נתן לו רמז ולא חש. יעקב נתן לו רמז ולא חש. דוד ומרדכי נתן להם רמז וחשו. משה מנין שנאמר ושים באזני יהושע אמרו יהושע מנחיל לישראל את הארץ ובסוף היה משה עומד ואומר ונתחנן אל ה'. יעקב מנין והנה אנכי עמך ושמרתך, ולבסוף ירא ומתפחד שנאמר וירא יעקב מאד אלא אמר שמא יגרום החטא. דוד נתן לו רמז וחש שנאמר גם את הארי גם הדוב אמר דוד וכי מה אני ספון שהכיתי חיות רעות הללו אלא שמא דבר עתיד ליארע לישראל והם עתידין להנצל על ידי.

ספר קול אליהו על שמואל א פרק יז פסוק לד

(סי' יז) ויאמר דוד אל שאול רועה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שיה מהעדר ויצאתי אחריו והכיתיו וגו' (שם יז. לד - לה), הנה הכתיב הוא "שה" מהעדר, והקרי הוא "זה" מהעדר, הלא דבר הוא, ויש לבאר על פי מה דאיתא במדרש כיון שראה דוד שנעשה לו נס בהשה הזאת שחט אותה והפשיט את עורה ועשה לו בגד מהעור והיה לבוש בה תמיד כדי שיזכור הנס תמיד, והשתא אתי שפיר דהכתיב הוא "שה" שסיפר לשאול שנשא שיה מהעדר כפי האמת, והקרי הוא "זה" לרמז שהראה דוד לשאול הבגד שהיה לבוש בו מהעור של השה ההוא שהצילו מפי הארי. (תולדות אדם. קומץ המנחה פ' אמור):